

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Historiae ecclesiasticae saeculi ... XVI supplementum

Fecht, Johann

Francofurti et Spirae, 1684

VD17 VD17 3:315948Z

XXI.

[urn:nbn:de:bsz:31-122751](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-122751)

rus sit Angliam tam fecundam ac fertilem, quam sperarat. Quamquam ne reperiat omnino sterilem, quoad per me fieri potest, efficiam. Optime factum, quod edito libello opinionem, quam de resparferant impii, quasi Carolstadii favisses hæresi, pulcherrimè confutasti & illius nebulonis technas, qui libro germanicè scripto eam famam seminaverat, elufisti. Quæ de re quamquam aliquando, si tibi DEUS concedat ocium, cuperem in fidei nostræ comprobationem tractatum aliquem abs tuo pectore tuendæ veritatis organo commodissimo proficisci, tamen ita sum de hyperaspiste sollicitus, ut nihil tibi tam cordi esse cupiam, ut quo minus id operis quamprimum perficias, alio tuas curas & cogitationes avocet. Vale, Erasme, mortalium omnium charissime. Ex Aula Grenuici, XVIII. Decembr.

Toto pectore plusquam totus tuus.

Thomas Morus.

X XI.

S. P. (Post excusationem audaciæ scriptionis.)

HAbes hic in collegio Sorbonico, qui tibi optimè volunt, sed quod sentiunt, mussare coguntur verius quam proferre. Nam eò quorundam tyrannis progressa est. Tertius jam anans agitur, ex quo cum Theologis versor frequentissimè, nimirum qui in ædibus illorum habitem. Gaudent plurimum, qui nominis tui studiosi sunt, quod tam modestè responderis ad determinationes illas à Badio excusas. Verebantur enim, ut universæ facultati notam apud posteros inureres, id quod tuo jure facere potuisses. Plura de hac re scriberem, sed temerarium me judicares, sit scio, qui literis committerem, quæ possent & me & illos gravare invidia. Sæpenter indolui, quod te viderem quorundam Sycophantiis toties à seriis studiis avocari. Efferunt Poète Herculis & Thesei constantem diligentiam in tam paucis monstris domandis, sed quid de te dicturi fuissent, qui tot undique in tuam perniciem ingruentia monstra simul conficias, cum illos nunquam vel duobus congressos fuisse legamus? Sed dabit DEUS iis quoque finem. Quod ad Scaligeri calumnias (quem Jacobus Colinus, Abbas D. Ambrosii & regius ^{in auz. n. v. d. s.} facta literarum ^{peru. d. i. e. u.} sacrilegum appellare solet) nihil omnino respondere constitueris, video optimos quosque summopere probare. Nam quisquis is fuerit, nihil aliud quam scurra est & ridiculus anilium deliramentorum exaggerator. Sunt hic, qui in autore etiam communem sensum desiderant. Arbitror audivisse te Comædiam, nuper hic publi-

publicè exhibitam, cujus argumentum erat: Academiam Parisiensem super mon-
strum esse fundatam. Natalis Beda existimans id in se fuisse dictum, comitia toti-
us Academiae convocanda curavit apud D. Maturinum, ut de pœna auctori irrogan-
da statuerent facultates. Res delata est ad inquisitores fidei, sed nihil hactenus fa-
ctum est præterea. Admonendus est Omphalius noster, ne ipse quoque ejusmodi
salibus Theologorum animos in se irriter: nam semel irritatos vix magno negotio
compesceret, id quod ego superioribus annis meo malo ferme didiceram, cum inhi-
beretur, ne pueris tua colloquia in collegiis prælegerentur. Nam ubi ordine suffra-
gia ferrentur in natione nostra Germanicâ, censui prælegenda tantisper, dum D. The-
ologi non cudissent meliora, ac quam plurimi nationis Germanicæ ibant in meam
sententiam, reclamantibus tamen aliquot Theologiæ Candidatis, quod timerent,
opinor, extremum locum in ordine promotionis (ut vocant) Ibi enim ejusmodi in-
jurias vindicare solent. Bene vale, mi Erasme, ac me (si labet) utere velut manci-
pio ad omnia addictissimo. Parisiis ex vico Sorbonico, tertio Calend. April.
Anno 1532.

D. Gerardus Suckerroe, Canonicus Trajectensis, Doctor medicus, te pluri-
mum salutatur, homo tui profecto studiosissimus.

Tuus ad omnia

Gerardus Morrius Campensis.

XXII.

Leonardus, DEI gratia, Abbas Monasterii Montis

Sancti Georgii in valle **Genr.**

S P. D. Ne mireris, Erasme doctissime, quod ignotus ad te scribam. Igno-
tus ego tibi, tu mihi jam olim notissimus es & quotidie cum diviniore parte
tui confabulor. Sunt enim & inter Abbates nonnulli & inter Monachos quam-
plurimi, tui studiosi. Ceterum nos te colimus præcipuè, qui à complurium Abba-
tum & Monachorum superstitione simul & odio studiorum rectorum sumus per-
quam alieni, tibi tuique similibus quam deditissimi. Nec aliud in cucullo agimus,
quam ut boni Christiani simus, utque à nullo hominum genere honesto nos discre-
tos arbitremur. Sed quæ causa mihi tamen ad te scribendi? Chilianum hunc no-
strum, tuum veterem discipulum, videndi tui cupidum, Basileam mitto, bonis literis
operam daturum, huic eidem quæso, optime Erasme, pro tua in omnes homines ex-
cellenti ingenio præditos benevolentia perpetua, fautor bonus, commendatorque
ad sis.

N N N N